

עריכה ופירוש המילים: אלי פרה

שִׁירַת יִשְׂרָאֵל / חיים נחמן ביאליק

אֲדַנִּי לֹא קָרָאֲנִי לְתִרְוַעַת מְלַחְמָה,

גַּם רִיחַ מְלַחְמָה מֵאֵד * יַחְתַּנְנִי ;

(* יַחְתַּנְנִי – מלשון חת; פחד: יפחדני)

* אֶלְפַת כִּי-אֶשְׁמַע קוֹל חֲצֹצְרָה בְרָמָה – (* אֶלְפַת – התפתל; להתעוות להירתע מפחד)

וְכִנּוֹר וְחָרָב – לְכִנּוֹר הַנְּנִי.

אֵךְ אֲשָׁרִי הַגְּבוֹר הַחִי עַל-חֲרָבָהּ,

שְׁיִשְׁלַח אֶת-יָדוֹ * לְהַלְמוֹת עֲמָלִים ; (* הַלְמוֹת עֲמָלִים דפיקות; בהשאלה-עבודת פועלים)

(* שְׁחָלַל – מלשון חלל, שבָּזָה וטָמְא לְבוֹ)

וְאוֹי לוֹ לְמִשׁוֹרָר * שְׁחָלַל לְבָהּ,

הַשָּׂר אֶת-שִׁירוֹתָיו עַל-לְבוֹת עֲרֵלִים.

כִּי מָה-שִׁיר יִשְׂרָאֵל בְּגוֹלָה – צִיץ יָבֵשׁ,

(* עֲלָפָה – ציץ חלש, מתעלף)

צִיץ * עֲלָפָה, שֶׁטַל אֹר אֶת-עָלְיוֹ לֹא יִרְטַב,

זָרַע * גֵּד אֲשֶׁר נָפַל אֶל-רֶפֶשׁ * וְעִבֵּשׁ, (* גֵּד – מזל; בעל-מזל והצלחה; * עִבֵּשׁ: עובש, רקב)

* פִּקְעָה שֶׁשָּׁלְפָה וַיִּבְשָׂה בְּמִרְתָּף.

ניסן, תרנ"ד.